

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2017. március 21. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntette miatt **vádlott** ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2016. november 15. napján kihirdetett 15.B.31/2016/21. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

A vádlott terhére megállapított emberölés bűntettét a Btk. 160. § (1) bekezdése szerint minősíti.

A szabadságvesztés mértékét 7 (hét) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 8 (nyolc) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A nyilvános ülésen 13 720 (tizenháromezer-hétszázhusz) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet az állam visel.

I n d o k o l á s

A törvényszék ítélete ellen a **vádlott** és a védője jelentettek be fellebbezést enyhítésért. Az ügyész az ítéletet tudomásul vette, a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség annak helybenhagyását indítványozta.

Az ítéltábla a bejelentett fellebbezések elbírálására a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban Be.) 361. §-ában írt nyilvános ülést tűzött, melyen a **vádlott** és a védője a bűncselekmény alapesetének a megállapítását, és a büntetés enyhítését kérték, míg a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat fenntartotta.

Az ítéltábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le a büntetőeljárást, melynek során feltárta az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat, s ezzel eleget tett az ügyfelderítési kötelezettségének. Az általa rögzített tényállás is mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért azt az ítéltábla a felülbírálatának az alapjául elfogadta.

A törvényszék részletes, meggyőző és a logika szabályainak is megfelelő indokát adta annak, hogy a tényállása alapjául mely bizonyítékokat miért fogad, illetve vet el.

Okszerűen vont továbbá következtetést a **vádlt** bűnösségére, és a cselekmény emberölés büntetnének való minősítése törvényes, annak indokai helytállóak.

Nem osztotta azonban az ítéltábla a törvényszék azon álláspontját, mely szerint a **vádlt** emberölési cselekményét a 2012. évi C. törvény (a továbbiakban Btk.) 160. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés k/ pontja szerint minősülő és büntetendő, a bűncselekmény elhárítására idős koránál fogva korlátozottan képes személy sérelmére elkövettként minősítette. A Btk. 160. § (2) bekezdés k/ pontja szerint büntetendő, aki az emberölést a bűncselekmény elhárítására idős koránál vagy fogyatékoságánál fogva korlátozottan képes személy sérelmére követi el. A sértett fogyatékoságban nem szenvedett, s a törvényszék is ezen minősítő körülményt a sértett idős korára alapította. Kétségtelen, hogy a sértett a bűncselekmény elkövetésekor 68. életévét betöltötte, azonban önmagában ez a tény nem elegendő a minősítő körülmény megállapításához, annak a sértett életkorának, a mentális és fizikai állapotával összefüggésben kell jelentőséget tulajdonítani, másrészt a támadás jellegének és a kialakult erőviszonyoknak az egybevetését is igényli. E körben jelentőséget kell tulajdonítani annak, hogy a vádlott 3 és fél évvel idősebb volt a sértettnél. A cselekmény megvalósulásával kapcsolatban ítéleti bizonyossággal csak annyit lehetett rögzíteni, hogy a vádlott a sértettet fekete nyelű késsel „egy alkalommal közepes erővel oldal irányú kaszáló mozdulattal megszúrta”, s hogy „a sértett a hasfali szúrt sérülésen túlmenően bal kezének III. ujján a gyűrűsujj felőli oldalán, illetve a III-IV. ujjköz körülötte területen vágott sebet szenvedett el, amely védekezési sérülésnek tekintendő, de pontos keletkezési mechanizmusa nem határozható meg”. Ebből következően a váratlan oldalirányú kaszáló mozdulattal történő szúrással szemben a sértett képes volt védekezni, azonban annak elhárítására pusztá kézzel esélye sem volt.

Az irányadó tényállás szerint a sértett „több megbetegedésben is szenvedett, melyek közül megemlíendő természetes okú szívizom túltengése, szövetközi hegesedés, az alkoholizálásra visszavezethető kezdődő májzsugor megbetegedése, összességében korának megfelelő, de elhanyagolt egészségi állapotúnak volt tekinthető”. Ezen tényből az ítéltábla nemcsak azt a következtetést vonta le - mint a törvényszék -, hogy olyan megbetegedései nem voltak, amely „egyértelműen kizárta volna a védekezési képességét az őt ért támadás esetében”, hanem azt, - az előbbi körülményekkel is egybevetve -, hogy a sértett idős kora nem befolyásolta a bűncselekmény elhárítási képességét az adott támadással szemben a konkrét szituációban arra is tekintettel, hogy a sértett fizikális és mentális állapotával kapcsolatosan a tényállás további adatokat nem tartalmaz. Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a **vádlt** cselekményét az emberölés büntette alapesetének, a Btk. 160. § (1) bekezdése szerint minősítette.

Többségében helyesen tárta fel a törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket. A súlyosító körülmények között az ítéltábla pontosítja azt, hogy a vádlott által használt eszköz azon túl, hogy az emberi élet kioltására alkalmas, különösen veszélyes is. További enyhítőként értékeli azonban még a vádlott cselekvősege és a bekövetkezett eredmény közötti közvetett oksági kapcsolatot, valamint, hogy a vádlott eventuais szándékkal valósította meg az emberölést.

A megváltozott minősítésre tekintettel a kiszabható szabadságvesztés 5-től 15 évig terjedhet, melynek a középértéke 10 év. a **vádlt** büntetlen előéletű, betöltötte 73. életévét, aki eventuais szándékkal követte el élete első bűncselekményét, amelyet beismert és megbánt. A bűncselekmény jelentős tárgyi súlya ellenére ezen körülményeknek az ítéltábla olyan súlyt tulajdonított, amely a középértéktől lefelé történő eltérést indokolja. Az ítéltábla a Btk. 79. §-ában írt célokat 7 év 6 hónapi szabadságvesztés és 8 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés összehatásával tartja elérhetőnek, mely büntetés igazodik a **vádlt** személyi társadalomra veszélyességéhez, az általa megvalósított bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösségének a fokához és a büntetés kiszabásánál

irányadó egyéb körülményekhez is. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározása a Btk. 37. § (2) bekezdésének a/ pontján alapul a jogi minősítés megváltoztatására figyelemmel, ezért a Btk. 35. § (2) bekezdés alkalmazása szükségszerűen mellőzendő.

A törvényszék egyéb rendelkezései törvényesek azzal, hogy az ítélet 14. oldal 6. bekezdéséből az ítélőtábla - mint szükségtelent - mellőzi a Btk. 85. § (3) bekezdésének a feltüntetését, ugyanakkor a 15. oldal első bekezdésében felhívja a Btk. 92. § (2) bekezdését is.

Az eddig kifejtettekre figyelemmel az ítélőtábla a törvényszék ítéletét a Be. 372. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött idejének a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe történő beszámítása a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésén, míg a bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381. § (2) bekezdésén alapszik.

Debrecen, 2017. március 21.

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. előadó bíró, Dr. Diószegi Attila sk. bíró

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 15.B.31/2016/21. számú ítélete az ítélőtábla ítéletében írt változtatásokkal a mai napon jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2017. március 21.

Dr. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

-kiadó-